

молби, още отъ сега регентътъ на кралството и Амадео Буфа почватъ да държатъ извънредно недостойно и предизвикателно държане къмъ кралицата и малкия Димитрий, давайки имъ по всички начини да разбератъ, че сж нежелани и излишни въ държавата, която очаква новъ владѣтель. Затова кралицата на Тесалоника моли повторно своя върховенъ господаръ и повелителъ, императора на Константинополь, да ѝ изпрати помощъ въ войска и лично влияние надъ регента, който е длъженъ да зачита правата на непълнолѣтния кралъ.

Посланието е изпратено въ годината на Въплъщението на нашия Господь Богъ 1208, презъ месецъ май, день 10, въ първата година на царуването на кралъ Димитрий I.

Въ благородния градъ Тесалоника, написано чрезъ ржката на Гуидо Канина, съ Божие благословение. Аминъ.“

Графътъ сгъна свитѣка и отново се поклони. Следъ това го подаде на коместибуляра, а той го поднесе на императора.

Ари пое посланието съ помрачено лице. Сивитѣ му очи бѣха станали страшно голѣми и гнѣвни.

Не. Нѣмаше никога да свърши тази противна история съ ломбардитѣ. Още отъ мига, когато баронитѣ въ Константинополь бѣха избрали за императоръ Фландърския графъ Бодуенъ, людетѣ на втория кандидатъ — ломбардския благородникъ Бонифаций Монферато, се бѣха почувствували оскърбени и недоволни. Нима не бѣше Монфератския маркизь вождъ на кръстоносния походъ? Защо бѣха предпочели предъ храбрия и неустрашимъ ломбардски бранникъ, прекалено възвишения френски рицарь Бодуенъ Фландърски?

Но венецианцитѣ бѣха дали гласоветѣ си за французина, защото не искаха друга италианска държава, твърде близо до Венецианската република, да вземе надмощие въ новата империя.

И за да задоволятъ оскърбенния маркизь — му бѣха дали половината отъ земитѣ на империята, като на кралъ на Тесалоника.